



ת"פ 48259/10/14 - מדינת ישראל נגד אילנית כהן-גלילי

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 48259-10-14 מדינת ישראל נ' כהן-גלילי

תיק חיצוני: 806/14

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן

מאשימה מדינת ישראל ע"י פרקליטות פלילית מחוז חיפה

נגד

נאשמת אילנית כהן-גלילי ע"י ב"כ עוה"ד מוטי לוי מטעם הסנגוריה

הציבורית.

החלטה - נימוקי הכרעת הדין

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה מספר עבירות תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, ועבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירות על פי סעיפים 1274(1) ו- 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי העובדות המפורטות ונטענות בכתב האישום, אזי מיוחס לנאשמת כי ביום 20.12.13 בסמוך לשעה 02:00, בעקבות תלונה על רעש, הגיעו לדירה בכרמיאל השוטרת נעמה פלג (להלן: "נעמה") והפקח עוודד בדש (להלן: "עוודד"). לאחר שדפקו בדלת פתח את הדלת אחיה של הנאשמת מר אושרי ולשאלתם השיב כי הוא בעל הדירה תוך שהוא צועק עליהם. הנאשמת ניגשה אליהם, טענה כי היא בעלת הדירה, התלהמה וצעקה עליהם. בתגובה ביקשו ממנה למסור תעודת זהות ולפזר את האנשים שהיו בדירה. אז החלה התקוטטות אלימה בין האנשים שהיו בדירה ובתגובה ירדו נעמה ועוודד לחניון הסמוך על מנת להזעיק כוח תגבור אשר ניסה לפזר את האנשים שעמדו מחוץ לדירה ללא הצלחה.

בעודם בחניה מסרה נעמה לנאשמת דו"ח על הקמת רעש וביקשה שתקרא לאחיה על מנת למסור גם לו דו"ח דומה. בתגובה החלה הנאשמת לצעוק ולהתלהם ואף דחפה את נעמה השוטרת בחוזקה בפלג גופה העליון תוך שהיא חוסמת את דרכה לניידת כל זאת על מנת להכשילה בתפקידה. נעמה אמרה לנאשמת כי היא עצורה בגין עבירת תקיפת שוטר וביקשה ממנה להיכנס לניידת, הנאשמת סירבה. השוטר עמוס הגא (להלן: "עמוס") הגיע יחד עם שוטרים נוספים וביקשו ממנה להיכנס לניידת, אך היא עמדה בסירובה. בתגובה אמר השוטר עמוס כי אם לא תיכנס לניידת הוא יצטרך להשתמש כנגדה בכוח סביר, אך היא עמדה בסירובה. בשלב זה תפס את ידיה והכניסה לניידת בעזרת השוטר ברוך טרקיי (להלן: "ברוך"). הנאשמת החלה להתפרע ושרטה את עמוס בפניו ובידיו, בעטה בו ברגליו והכתה אותו מכות אגרוף בראשו ובכתפיו, הכל במטרה להכשיל מעצר חוקי. לאחר שהחלה הניידת בנסיעה, פתחה לפתע הנאשמת את אחת מדלתות הניידת, ירדה ממנה ורצה לעבר קהל האנשים. בתגובה ירד עמוס מהניידת והחזירה לניידת.

3. תשובת הנאשמת לכתב האישום נמסרה ביום 17.5.15. הנאשמת כפרה בעובדות כתב האישום ובהוראות החיקוק המיוחסות לה. הנאשמת הוסיפה וטענה כי השוטרים הם אלה אשר נהגו כלפיה בגסות, היא לא תקפה את השוטרת, בסך הכל הניחה את ידה על השוטרת בעת האירוע מתוך



אינסטינקט לנסות לשכנעה להימנע מרישום הדו"ח. באשר להפרעת שוטר במילוי תפקידו טענה כי היא שומרת נגיעה וכי מי שביצע כלפיה את המעצר היה שוטר גבר על אף נוכחות שוטרת אישה במקום ואף לא הייתה כל דחיפות בביצוע המעצר שכן כל האירוע החל בגלל רעש. מאחר ונעצרה כלל לא יכלה לשתף פעולה. עוד כופרת היא בכך כי התבקשה להיכנס לניידת.

4. עדת התביעה הראשונה שנשמעה (מס. 3 בכתב האישום), השוטרת נעמה פלג. מדובר בעדה מרכזית למרבית אירועי הפרשה. נעמה העידה כי היא זוכרת את האירוע במעורפל. עדותה הייתה מלווה בריענון זיכרון באמצעות דו"ח הפעולה שכתבה אולם לאור סירובו של הסנגור הדו"ח לא הוצג במלואו לעיונה אלא רק בחקירתה הנגדית. השוטרת נעמה נדרשה לעדות נוספת לאחר שהובהר כי מולא על ידה דו"ח איכות הסביבה אשר לא היווה חלק מחומר החקירה.

לאחר מכן נשמעו יתר עדי התביעה.

5. מטעם ההגנה העידה תחילה הנאשמת. בתום עדותה הארוכה לאחר שעלה נושא הגשת תלונה למח"ש ביקש הסנגור צו למח"ש להעברת חומר החקירה שנאסף שם. ב"כ המאשימה הסכים לפנות למח"ש לבדוק האם יש בידיהם חומר מעבר לזה הכלול בחומרי החקירה שהועברו לסנגור. תיק מח"ש אכן התקבל ובו מספר מסמכים חדשים. לאחר עוד דיון התברר כי הנאשמת נכונה למסור פרטי עדים שנכחו במקום והמאשימה לא התנגדה לשהות על מנת לאפשר לנאשמת לזמנם לעדות. מלאכת זימונם לא הייתה קלה ואף נתקלה בחלקה בהעדר רצון לשיתוף פעולה.

6. עד ההגנה הראשון מר רוני דמרי העיד ביום 30.3.17 והוא הרחיק את עצמו מכל ידיעה אודות שהתרחש. אחיו מר איתי דמרי העיד אחריו באותה ישיבה וגם הוא הרחיק עצמו מידיעה אודות לב האירועים הכלולים בכתב האישום.

לאחר מספר רב של דחיות עד ההגנה השלישי מר מאור שאול העיד ביום 6.9.17, מועד בו גם נשמעו סיכומי טענות הצדדים.

7. אדון באירוע על פי שלביו וככל הנדרש בהתייחס לשאלות העולות בהקשר לאותו שלב.

המפגש הראשוני בין הצדדים

8. על פי העדויות האירוע התרחש בסביבות השעה 02:00. השוטרת נעמה העידה כי "הגעתי לשם עם הפקח עווד. היה רעש של קריוקי, צעקות, חלק היו בחוץ, חלק בתוך פיר הבנין." (עמ' 9 לפרוטוקול ש' 9-12). הפקח עווד העיד כי "קיבלנו קריאה מהתחנה של כרמיאל על הפרעת מנוחה בסביבות 2 בלילה, ברח' מעלה כרמים. הקריאה הייתה על רעש חזק של קריוקי. אני ונעמה הגענו לדירה. היה רעש חזק עוד מבחוץ. רעש של קריוקי. בחוץ היו כמה חברה עם



כוסות אלוהול. כשנעמה דפקה בדלת פתחו לנו, בפנים היה הרבה אלוהול ורעש של מוזיקה. (פרוטוקול עמ' 23 ש' 6-10). ואף הנאשמת מאשרת כי "חגגנו יום הולדת לאחי.. היה דפיקות בדלת המשטרה הגיעה." (פרוטוקול עמ' 64 ש' 9)

9. על אשר ארע באותו שלב אין מחלוקת מהותיות בין הצדדים. אחיה של הנאשמת, אושרי, פותח את הדלת, נעמה מבקשת ממנו תעודת זהות ואין לו למסור לה. מתחיל ויכוח בדלת, אושרי הולך משם והנאשמת מגיעה ומוסרת ת.ז. ואומרת כי היא בעלת הבית ויש לתת לה את הדו"ח. במקביל מתפתחת תגרה כלשהיא ונעמה מזעיקה עזרה.

הפקח עודד מתאר כי "נעמה ביקשה ת.ז מהבחור שפתח לנו את הדלת. הסתבר שזה אח של אילנית. הוא רצה לתת לנעמה רק את המספר ולא את התעודה עצמה. זוכר שהוא לא רצה לשתף פעולה. אמר לה "מי את בכלל" ושתלך והתקדם לכיוון נעמה ודחף לה את היד. אחד החברים שלו החזיר אותו הביתה. אחרי שתי דקות אילנית באה עם ת.ז ואמרה שהיא בעלת הבית. במקביל, נעמה ביקשה עוד סיוע מניידות לפנות את המסיבה. קראה לשוטרי ברוך לקצין משמרת שי ברקו ולעמוס חגי והיה עוד מתנדב שאינני זוכר את שמו. אחרי שנעמה קיבלה את תעודות הזהות, התחלנו ללכת לכיוון הניידת אני נעמה ואילנית... " (עמ' 23, ש' 6-18 לפר'). תאורה של הנאשמת אינו שונה באופן מהותי " אחי אושרי פתח את הדלת. נעמה ביקשה ממנו ת.ז, אחי אמר לה שהת.ז נמצאת ברכב בחנייה ואין לו בעיה להביא את הת.ז רק שתחכה שנייה. נעמה לו למה הת.ז לא עליך. הוא אמר לה שבגלל שהוא בבית, הת.ז נשארה ברכב. אז נעמה אמרה לא, אתה חייב שהת.ז תהיה עליך. ראיתי שהדברים מתלהטים, הזזתי את אחי, אמרתי לה שאני בעלת הבית, אני גרה בבית ואמי ישנה ואני לא רוצה להעיר אותה. ביקשה ת.ז ישר הלכתי להביא לה ת.ז אז היא אמרה לי טוב תפני את כולם ושלא יהיה רעש שכולם ילכו הביתה. אמרתי לה אין בעיה. זה היה ליד פתח הבית... אז בדיוק שני חברים שלי רבו, היא נלחצה. הם רבו קצת עם הידיים והיא הזמינה תגבור. אמרה לי בואי למטה, ירדתי למטה... ירדנו לחנייה.. " (עמ' 64, ש' 9-31 לפר')

10. אין מחלוקת כי השוטרת נעמה אינה מוותרת על נוכחותו של אושרי אחיה של הנאשמת ודורשת כי הוא יתייצב גם כן בפניה ויקבל דו"ח. כמו כן אין מחלוקת כי הנאשמת מתנגדת לכך בכל תוקף.

על פי עדות הנאשמת, בשלב זה הודיעה לה השוטרת נעמה כי היא מקבלת דו"ח והיא אמרה לה בסדר ואז שאלה איפה אחיה. השוטרת ביקשה שהוא יחזור וציינה כי אם הוא לא בא עכשיו היא מעוכבת (ש' 6-1, עמ' 65 לפר').

הדרך מהחנייה לניידת- האם היה מגע פיסי בין הנאשמת לשוטרת נעמה?

11. כאמור הצדדים ירדו למטה ויצאו מן הבניין. על הפרק היה רישום הדו"חות והעדרו של האח אושרי. כמו כן יש לזכור את התיאור כי יש חוגגים, הרבה אלוהול ואף החלה תגרה בין מספר אנשים. בשלב הזה כבר הוזמנה תגבורת לפיזור המסיבה ולעניין התגרה.

12. השוטרת נעמה מעידה כי "אחר כך הנאשמת הלכה אחרי ואני לא זוכרת בדיוק מה השיחה זה רשום בדו"ח, התחילה לדחוף אותי ועצרה אותי עם הגוף שלה ולא נתנה לי ללכת לניידת. ביקשתי ממנה שתוריד ממני את הידיים מספר פעמים, היא סירבה ובשלב כלשהו אני פשוט



הזזתי אותה ממני. אמרתי לה כרגע את עצורה על תקיפת שוטר" (עמ' 9, ש' 12-15 לפר' הדיון מיום 31.12.2015, הדגשה לא במקור).

13. עדותו של הפקח עודד אינה זהה במדויק הוא מספר-"אחרי שנעמה קיבלה את תעודות הזהות, התחלנו ללכת לכיוון הניידת אני נעמה ואילנית. היינו ממש קרובים לניידת וברגע ששוטרת נעמה אמרה לאילנית את מקבלת דו"ח אילנית התעצבנה והתחילה לקלל ודחפה את השוטרת לניידת, נתנה לה דחיפה ואני וברוך עמדנו כחוצץ כדי שתפסיק לדחוף אותה" (עמ' 23, ש' 15-18 לפר', הדגשה לא במקור). אולם, במזכר שערך (ת/5) בסמוך לאירוע, נרשמה על ידו גרסה שהולמת יותר גרסת השוטרת בקשר לרציפות הדחיפות. כמו כן, צוין על ידו כי החלה לדחוף את השוטרת כבר כשביקשה ממנה השוטרת לקרוא לאחיה "השוטרת אמרה לה שתגידי לאחיה שיגיע למקום היא רוצה לדבר איתו והיא החלה לדחוף את השוטרת שאמרה לה מה את רוצה מאחי. השוטרת אמרה לה תירגעי ותורדי את הידיים שלך ממני והבחורה אילנית חזרה על דבריה ואמרה את לא תעצרי את אחי והחלה הולכת אחרי השוטרת ודוחפת אותה כל הדרך עד הניידת והשוטרת הודיעה לה שהיא עצורה ותעלה לניידת." (הדגשה לא במקור).

14. הנאשמת למעשה אינה סותרת את גרסתה של השוטרת נעמה ומעידה כי השוטרת השיבה לה, כי אם אחיה לא מגיע, היא מעוכבת (עמ' 65, ש' 6 לפר' עדותה מיום 14.11.16) "אז היא באה לרדת לניידת שלה, היא באה ללכת, היא עברה אותי, אני עמדתי ליד הרכב, אמרתי לה חכי שניה (מדגימה שליחת יד קדימה) אפילו לא נגעתי לה במעיל ואז אמרתי לה תעצרי תגידי לי על מה את מעכבת אותי את חייבת להגיד לי. היא אמרה לי את מעוכבת. התקדמתי לפניה, אמרתי לה את צריכה להסביר לי..."

15. למעשה הנאשמת מאשרת כי ניסתה לעמוד בין נעמה לבין הניידת, לעכב את הגעתה של נעמה לניידת "התקדמתי לפניה..." דבר המתיישב עם גרסתה של נעמה כי הנאשמת ניסתה לעצור אותה עם גופה מלהגיע לניידת. הנאשמת הדגימה בבית המשפט את מעשיה- "... השוטרת עמדה (מעמידה את הסנגור בין שולחן התביעה לשולחן הסנגורים מולה פנים אל פנים) דיברנו וכשהיא באה ללכת לכיוון למטה, עשיתי עם היד חכי שניה. אפילו לא נגעתי לה במעיל. אני לא הרגשתי את הנגיעה. אולי הציפורניים נגעו בה. גם אז היו לי ציפורניים. יכול להיות שהציפורניים נגעו (לנאשמת ציפורניים ארוכות במיוחד). היא זזה מהאינסטינקט שלה (מדגימה רתיעה לאחור) ואז אמרתי לה חכי שניה ואני התקדמתי לפניה כדי שתסתכל עלי. כנראה השוטרים חשבו שאני באה לתקוף אותה ועמדו חומה ביני ובינה..." (עמ' 65, ש' 7-19 לפר' עדותה מיום 14.11.2016). גם בהודעתה במשטרה מסרה הנאשמת, כי נגעה בשוטרת "אני ראיתי אותה הולכת אז שמתי עליה את היד שתחכה. השוטרת אמרה לי כנסי לניידת..." (ש' 19-20 בהודעת חשוד אשר סומנה ת/1) כמו כן בחקירתה הנוספת "היא המשיכה ללכת ואז אמרתי לה חכי שניה ובאינסטינקט בטעות נגעתי לה ביד שמאל בזרוע ואז היא אומרת לי אל תגעי בי, אל תדחפי אותי. אמרתי לה, אני לא נוגעת בך רק תגידי על מה את עוצרת אותי, את חייבת" (ש' 15-17 לעמ' 1 בנ/4).

16. נמצא כי למעשה אין מחלוקת כי בשלב ההליכה בין הדירה לבין הניידת הנאשמת היא אשר יצרה מגע פיסי בינה לבין השוטרת נעמה. עוד למעשה אין מחלוקת כי הנאשמת ניסתה למנוע מנעמה השוטרת להגיע לניידת. אין מחלוקת כי נעמה השוטרת חוותה זאת כדחיפה וכי הנאשמת הייתה עם ציפורניים ארוכות במיוחד.



הדחיפה

17. השוטרת נעמה העידה כי "היא גררה אותי תוך כדי דחיפות אחורה. היא גרמה לי לסגת אחור. היא דחפה אותי עד לניידת". למרות הדחיפות הצליחה להתקדם לניידת אבל עדין אלו היו דחיפות חזקות, אך לא נפלה. הדחיפות עד הניידת על פי תיאורה היו במרחק בערך כפי רוחבו של האולם (עמ' 16, ש' 22-30 לפר'). והוסיפה כי "... רציתי ללכת לניידת והיא לא נתנה לי. היא דחפה אותי לא ללכת. אני משרטטת איך עמדנו. היא דוחפת אותי, אני מאשרת שכיוון הדחיפה הוא לכיוון הניידת. אני הייתי עם הפנים שלי בהתחלה לכיוון שלה וניסיתי להסתובב והיא מנעה ממני להסתובב לניידת וחסמה אותי.."(עמ' 17, ש' 15-24 לפר' עדותה הראשון). השרטוט הוגשוסומן במ/1.מאידך, אישרה בהמשך שהנאשמת עקפה אותה "כן. אחרי שהיא דחפה אותי לכיוון הניידת באיזה שהוא שלב הצלחתי להסתובב וכל הזמן היא דחפה" (עמ' 12-13 לפר' עדותה הראשון). [ר' גם תיאור הדחיפה בעדותה עמ' 12, ש' 18-25 לפר' מיום 31.12.2015].

18. הפקח בדש, העיד כי אירוע האלימות התרחש ברגע שהשוטרת אמרה לנאשמת שהיא מקבלת דו"ח. "ברגע שהיא אמרה לה שהיא מקבלת דו"ח, נעמה הייתה צמודה לדלת הניידת, חצי מטר מהניידת, זה השלב". הפקח בדש אישר כי זו הפעם הראשונה שראה דחיפה (עמ' 26, ש' 1-5 לפר' הדיון מיום 31.12.2015). בהמשך העיד "רק כשהיינו שני מטרי מהניידת, נעמה ידעה שהיא הולכת לקבל דו"ח" (עמ' 26, ש' 17 לפר'). ובהמשך שוב העיד, "נעמה הייתה (ואני מדגים) חצי מטר מרחק מהאוטו כדי להיכנס לאוטו, אמרה לאילנית "את מקבלת את הדו"ח" ואז נדחפה לכיוון הדלת של האוטו. כתוצאה מזה נעמה נהדפה על האוטו"(עמ' 25-26 לפר').

19. נעמה העידה כי הנאשמת דחפה אותה בחוזקה "אני הרגשתי את החזקה הזאת" (עמ' 16, ש' 20-21 לפר' עדותה הראשון). כמו כן העידה, כי למרות הדחיפות הצליחה להתקדם לניידת, אך שבה על גרסתה "אבל זה עדין דחיפות חזקות" (עמ' 16, ש' 25-26 לפר' עדותה הראשון) ושוב העידה בהמשך "היא דחפה בצורה כואבת ואלימה" (עמ' 17, ש' 24 לפר'). הפקח בדש, נשאל בקשר לעוצמת הדחיפות-

"ש. ואז למעשה תגובת הנאשמת, היא שמה על השוטרת יד ואמרה "רגע, רגע, למה דו"ח?" היא רצתה לומר לה "רגע, תשמעי מה יש לי לומר?"

ת. זה לא היה בטון כזה. אם לא היינו שם ולא הייתי עומד חוצץ, נעמה הייתה מותקפת יותר חזק. אחרי הדחיפה, אני וברוך עמדנו שם יותר חוצץ"

(עמ' 26, ש' 18-21 לפר').

20. כאמור, לשיטתה של הנאשמת הייתה זו רק נגיעה. יחד עם זאת הנאשמת עצמה העידה כי נעמה, השוטרת, אמרה לה שלא לדחוף אותה. קרי, על פי עדותה של הנאשמת עצמה, בזמן אמת נעמה



חוותה זאת לא כנגיעה אלא כדחיפה ממש. ולעניין זה ראה את עדותו של הפקח עודד בדש. נכון הוא כי המרחק של הדחיפות על פי העדויות הינו קצר יותר מתאורה של נעמה ויש לקבוע כי הוכחו דחיפות לאורך כ- 2 מטר בלבד.

21. נעמה העידה, **"היא דחפה אותי בבטן ממש דחיפות עם הידיים"** (עמ' 12, ש' 23 לפר'). היא שבה על עדותה זו בעדות המשלימה שמסרה, **"כמו שאמרתי בדיון הקודם, היא תקפה אותי בבטן, תקפה אותי לכיוון הניידת. הכוונה, דחפה אותי לכיוון הניידת"** על פי עדותה, הנאשמת עשתה כן כשהיא עם הגב לניידת (עמ' 62, ש' 21-18 לפר' עדותה המשלימה מיום 14.11.2016). הפקח בדש העיד, **"היא דחפה אותה במרכז הגוף"** (עמ' 27, ש' 6-7 לפר'). על פי גרסת הנאשמת נגעה ביד שמאל, בזרוע של השוטרת (ש' 15-17 לעמ' 1 בנ/4). שני התיאורים מתייחסים לפלג גופה העליון של השוטרת כמתואר בכתב האישום. יחד עם זאת איני מקבלת את עדותה של הנאשמת כי הייתה זו נגיעה אחת בלבד ורק ביד. כאמור קבעתי כי הוכחו דחיפות לאורך כ- 2 מ'.

מצבה של הנאשמת

22. כל העדים מעידים כי במסיבה היה הרבה אלוהול הנאשמת העידה כי היא שתתה אלוהול במסיבה אך הייתה בשליטה (עמ' 68, ש' 15-1 לפר' עדותה מיום 14.11.2016). השוטרת עמוס אשר הגיע לזירה מאוחר יותר לאירועים שנסקרו עד כה העיד בנוגע לעצורה, **"כשפילסתי דרך להגיע לנעמה ולחשודה נדף ממנה ריח של אלוהול, את זה אני זוכר בוודאות. החשודה התנהלה בצורה פרובוקטיבית.."** (עמ' 35, ש' 26-27 לפר'). הנאשמת העידה **"אני שתיתי חצי כוס וודקה. High ball, מראה כי- 25 ס"מ בין שתי הידיים. הגעתי למצב של חצי מזה"**. כמו כן העידה **"אני תת משקל"**. הנאשמת לא שללה את האפשרות כי יכול והייתה למשקה השפעה עליה. הנאשמת **"לא. כל בן אדם מקבל וודקה בדרך שלו איך שהגוף שלו מקבל. אני לא מושפעת מהר מוודקה ולכן איני שותה הרבה כמויות. אני עדין בחורה וצריכה לדעת מה אני עושה. אני לא צריכה אלוהול כדי להפתח. אני פלפלית. אלוהול לא יגרום לי. אין הגיון להגיד שזה לא משפיע עלי בכלל אבל לא משהו שונה בהתנהגות לטובה או לרעה"** אם כי העידה, **"..אני יודעת איך אני מתפקדת עם וודקה ומתי לעצור. חצי כוס לא תשפיע עלי"** (עמ' 74, ש' 31-11 לפר' עדותה 11.11.12). יש לציין כי בהודעתה במשטרה מסרה כי שתתה כוס וחצי.

23. הנאשמת טוענת כי השוטרת אמרה לה כי אם אחיה לא בא, היא עוצרת אותה (ש' 13 לנ/4 בחקירתה) בבית המשפט העידה, כי נאמר לה שהיא מעוכבת באם לא תביא את אחיה (ש' 5-6, עמ' 65 לפר' עדותה מיום 14.11.2016). השוטרת נעמה, אישרה כי ביקשה מהנאשמת להביא את אחיה, אך שללה כי אמרה לנאשמת שאם לא תביא את אחיה תעצר **"לא. אני לא אמרתי דבר כזה. אני אמרתי לה שבכל מקרה אני אניע לאח שלה"** (עמ' 18, ש' 26-28, עמ' 19 ש' 1 לפר'). השוטרת נעמה נשאלה מדוע לפי מה שהיא מתארת עצרה את הנאשמת והשיבה **"לדעתי אדם שתוקף שוטר צריך לעצור אותו בו במקום. זו הסיבה המרכזית"** (עמ' 19, ש' 4 לפר' עדותה הראשון). השוטרת שבה



על גרסתה בקשר לעילת המעצר "תקיפת שוטר" (עמ' 19, ש' 6 לפר'). בהמשך השיבה "לדעתי שאדם מרשה לעצמו לתקוף שוטר ומתפרע הוא מסכן את הציבור, את השוטרים, את אנשי הבטחון, את כולם" (עמ' 20, ש' 19-20 לפר' עדותה הראשון).

המעצר

24. כאמור, הוזעקה תגבורת למקום. השוטר שי ברקו לאחר שענין בדו"ח שלו ציין "הייתה תקיפה. המשמעות היא שהמעורבים באותה זירה הם בעלי פוטנציאל למסוכנות. זה יכול לחזור על עצמו אפילו לעיתים עם צבירת המון, זה יכול להגיע גם למצב יותר חמור עם סכנה לחיי שוטרים ושימוש באמצעים. זה קרוב לבתים סמוכים ואפשר להוציא סכין מבית. היתה המולה והתקבלות בזירה בכלל וגם סביב השוטרים בפרט, שנמצאים בקרבה לניידות, כך שללא ספק אותם שוטרים הרגישו מצוקה, גם אם אינה פיזית. אותם אנשים היו שיכורים כך שלא ניתן היה לצפות את מעשיהם". (עמ' 31, ש' 9-3 לפר' עדותו מיום 31.12.2015). השוטר שב על טענתו למסוכנות לאחר תקיפה והסביר בעדותו (עמ' 31, ש' 25-28 לפר' עדותו) משנשאל בנוגע לעילות המעצר השיב, "אני טוען לעילות מעצר של מסוכנות ושל שיבוש הליכי חקירה" (עמ' 31, ש' 29 לפר').

25. השוטר ברוך טרקיי העיד, "אני לא יודע את סיבת המעצר מאחר ואני הייתי עסוק בלהוציא את האנשים שנמצאים בדירה שהפריעו. כשירדתי מהקומה הראשונה ששם הם גרים, ראיתי את השוטרת מדברת עם בעלת הבית והיא אומרת שהתעודות שלה אצלי והיה דין ודברים ביניהן שלא שמעתי את התוכן, שמעתי שהיא אומרת לה שהיא עצורה והשוטרת מתחילה ללכת לכיוון הניידת וביקשה ממנה להתלוות אליה והנאשמת כנראה תוך כדי ויכוח חסמה אותה, כלומר הלכה לפני הפנים של השוטרת" (עמ' 57, ש' 10-5 לפר' הדיון מיום 3.7.2016). יש לציין כי העד ציין במפורש כי אינו זוכר את האירועים. למעשה לא היה עד לאירועים בין הנאשמת לבין השוטרת נעמה עד לרגע ההודעה על המעצר, קרי אין ביכולתו להעיד האם היו דחיפות קודם לכן.

26. הסנגור העלה שאלות באשר לשיקול הדעת לבצע מעצר לאור העובדה כי העבירה הינה למעשה הקמת רעש. יש לציין כי לא בשל כך בוצע המעצר. נכון הוא כי כל האירוע החל בשל הקמת רעש. יחד עם זאת לא נמסרו תעודות הזהות הנדרשות על ידי אושרי ואף לא פרטיו. לעניין זה אציין כי אין הנאשמת יכולה להחליט למי יינתן הדו"ח. התפתח אירוע אלימות במקום בין באי המסיבה, הרעש היה בדירה וגלש לרחוב. האנשים היו שיכורים ובתוך כל ההתקהלות הזו מתחילות הדחיפות של הנאשמת וסירובה להישמע להוראות השוטרת נעמה. עד ההגנה, מר איתי דמרי, העיד "...הגיעו שוטרים למקום, נהיה סוג של התקהלות בפתח הבית. צעקות במקום. גם השוטרים צעקו. גם החוגגים כל מי שהיה נוכח במקום" העד נשאל מה צעקו השוטרים והשיב, "השוטרים צעקו תתלוו אלינו מכיוון שאין לכם תעודה מזהה עליכם, אנחנו רוצים לעכב אתכם לתחנה לצורך זיהוי" (עמ' 90, ש' 25-26 לפר'). השוטר עמוס אשר הגיע למקום כתגבורת העיד "הייתה התקהלות גדולה מאוד



סביב השוטרת והחשודה והיה חשש שינסו למלט אותה. אני לא ראיתי אלימות. ראיתי סירוב שלה לעלות לניידת (עמ' 39, ש' 2-3 לפר' עדותו מיום 31.12.2015). לפיכך, הצגת האירוע כאילו ההחלטה לעכב ואחר כך לעצור את הנאשמת בגין מטרד רעש בלבד הינה הצגה חלקית ביותר לש הדברים. אין להתעלם גם מהמתרחש סביב, כאשר דחיפות השוטרת נערכות בתוך מהומה שלמה סביב.

27. מטעמים אלו מוצאת אני כי גם נכון לדחות את טענת הסנגור כי לא הייתה כל דחיפות בביצוע המעצר. לא מדובר במעצר בגין רעש ולא מדובר בתקיפת שוטר קלה אשר הסתיימה. מדובר באירוע אשר מתמשך ומתרחש אותה עת בתוך התקהלות. יחד עם זאת ניכר כי יכול גישה מתונה יותר היה בכוחה להביא לתוצאות פחות מתלהמות.

מעצר באמצעות שוטר ולא באמצעות שוטרת

28. כבר מתחילת הדיונים בתיק זה טענה הנאשמת כי היא "שומרת נגיעה", הסנגור חקר את העדים וטען ביחס לכך כי היה צורך הליביא שוטרת למקום ולבצע את המעצר ההכנסה לניידת באמצעות שוטרת. לבסוף בעדותה של הנאשמת התברר כי ממילא לא היה בכך כדי להואיל. פרשנותה של הנשמת לעניין "שמירת הנגיעה" הינה מרחיבה מאוד וכוללת גם נגיעה בה על ידי נשים. קרי, ממילא לא היה בגיוס תגבורת של שוטרות כדי להואיל, הנאשמת אינה מתירה לא לגבר ולא לאישה לגעת בה.

29. הנאשמת העידה, "השוטרים לקחו אותי לכיוון הניידת. הם הלכו מהר, ואני הלכתי לאחור לכיוון הניידת. באותו שלב הם לא נגעו בי. אז נעמה באה כשעמדנו ליד הניידת וניסתה להכניס אותי לניידת. אמרתי לה אני שומרת נגיעה ובבקשה שלא תגע בי. לשאלת ביהמ"ש אני משיבה, אני אמרתי את זה לנעמה השוטרת..." הנאשמת שבה על עדותה זו כי ביקשה מנעמה השוטרת שלא לגעת בה כי היא שומרת נגיעה (עמ' 66, ש' 9 לפר' עדותה). העדה נתבקשה להסביר בעדותה מה זה שומרת נגיעה והשיבה, "שומרת נגיעה, בחורה שלא נוגעת בגבר, לא לוחצת יד. יש כאלה ששומרות נגיעה גם מנשים. אני שומרת גם מנשים וגם מגבר בגלל שיש היום לסביות והומואים. זה דין אישי שלי. קוראים לזה מחמירה. אני מהמחמירות" (עמ' 73, ש' 9-12 לפר' עדותה). בחקירה חוזרת נשאלה על ידי בית המשפט אם כשהיא אומרת שהנה שומרת נגיעה צריך להבין כי היא לא נוגעת בנשים והשיבה "כן. תלוי למי אני אומרת. גבר אמור להבין שאני לא נוגעת בגבר. אם אני אומרת את זה לאישה, אני מסבירה שאני לא נוגעת באישה. אמרתי לה שאני שומרת נגיעה. חשבתי שהיא יודעת, שיערתי שהיא יודעת מה זה לשמור נגיעה" (עמ' 73, ש' 17-21 לפר').

30. מי שבחרת להחיל על עצמה דין על פיו אין לגעת בה אישה או גבר ואין היא נוגעת באשה או גבר, אינה יכולה לדחוף שוטרת, שהרי יש בכך נגיעה ולאחר מכן לאסור הן על שוטרת והן על שוטר להכניסה לניידת כשהיא מתנגדת לכך. מי שאינו רוצה שאף אדם אחר יגע בו, ראשית עליו להימנע מלגעת באחרים ושנית, עליו לציית לשוטרים כאשר מורים להיכנס לניידת. דומה בעיני כי אלו דברים ברורים.



הפעלת כוח בעת הכנסת הנאשמת לניידת

31. השוטרת נעמה נתבקשה להסביר מה הכוונה השתמשנו בכח סביר והשיבה, "קודם כל פנו אליה ולא ישר השתמשו בכח. אמרו לה שהיא עצורה ושתיכנס לניידת והיא סירבה כמה פעמים וזה אחרי שהיא כבר סירבה לי ולשוטר ברוך. אז פשוט התחלנו להכניס אותה בכח לניידת. השוטר עמוס תפס אותה בשתי ידיו והכניס אותה" (עמ' 13 לפרוטוקול, ש' 16-19).

השוטר עמוס העיד, "ביקשתי ממנה שתעלה לניידת כי היא עצורה.. החשודה התנהלה בצורה פרובוקטיבית." (עמ' 35, ש' 26-30 לפר' עדותו מיום 31.12.2015) יש לציין בנקודה זו הותר לנאשמת לצאת מאולם בית המשפט בשעת עדותו של העד. כל המהלך לקראת עדותו היה מלווה בסערת רגשות של הנאשמת אשר טענה כי היא מפחדת ממנו. ההנחיה כי ישהה איש משמר בתי המשפט בזמן עדותו על מנת להרגיעה גררה תגובה רגשית קשה של העד אשר חש נפגע מכך. לאחר יציאת הנאשמת המשיך העד, "היא התנהלה בצורה פרובוקטיבית ומתלהמת. ביקשנו ממנה מספר פעמים לעלות לניידת בצורה יפה היא כל פעם סירבה. הודענו לה כי אם לא תעלה לניידת נאלץ להשתמש בכוח והיא עדיין סרבה. כשראינו שההתקהלות היתה סביבה, והבנתי שאח שלה שהיה גם הוא חשוד נמלט עוד לפני שהגענו, החלטנו להעלות אותה לניידת בכוח. אז היא התחילה להשתולל תפסה בקורה של הדלת. ניסינו לשחרר לה את הידיים מהקורה כדי להעלות אותה לרכב. בסופו של דבר הצלחנו להעלות אותה לרכב, תוך שהיא בועטת בנו, בי בעיקר, כי הייתי בחזית שלה. היא גם שרטה אותי בפנים. היו לי שריטות מדממות בפנים.. אני מציין כי הייתי פחות משבועיים מהחתונה שלי ושריטות בפנים לא התאימו. היא בעטה לי בבטן עם נעלי העקב שנעלה. חבטה בי באגרופים" (פרוטוקול עמ' 36, ש' 20-29 עדותו מיום 31.12.2015).

32. השוטר ברוך טרק"י העיד, "אני באופן אישי דיברתי עם הנאשמת וביקשתי ממנה שתכנס לניידת ללא ידיים, מספר פעמים. השוטר השני, ראה שאני מבקש ממנה להיכנס והיא לא נכנסת והוא בא והושיב אותה בספסל האחורי. תפס את הזרוע שלה והושיב אותה. הדלת היתה פתוחה והוא הושיב אותה על הספסל והיא המשיכה עם הרגליים. עברתי לצד השני ואת זה טוב מאוד אני זוכר. באתי לצד השני, תפסתי לה את הכתפיים ומשכתי אותה אליי והיא אומרת "אני שומרת נגיעה" ואומרת לאנשים שיצלמו זאת ושזאת הטרדה ושהיא תתלונן. קראתי בשם שלה כיוון שהיתה לה שרשרת עם השם שלה אילנית ואמרתי לה שתיכנס בצורה שלא נפעיל כוח והיא המשיכה עם הרגליים. היו לה נעלי עקב. נכנסה והחלו לנסוע" (פרוטוקול עמ' 57, ש' 27-32; עמ' 58, ש' 1-3 לפר' מיום 3.7.2016). מר עווד בדש (הפקח) העיד שעמוס הכניס את הנאשמת לרכב "הוא ניסה להכניס אותה אך היא לא נתנה, היא נתפסה על הקורה" משנשאל איך הוא ניסה להכניס אותה השיב "פתחו את הדלת. אילנית עמדה על פתח הניידת והתנגדה. בהתחלה הוא ביקש ממנה יפה. ברגע שהיא לא הסכימה הוא אמר אצטרך להשתמש נגדך בכוח ואז לקח דקה שתיים והכניס אותה לניידת" "ש. איך?" "ת. תפס לה את הידיים אני חושב" (פרוטוקול עמ' 27, ש' 26-32; עדותו מיום 31.12.2015).



33. הנאשמת העידה מטעמה, כי השוטר עמוס הכניס אותה לניידת מבלי לדבר איתה מילה (פרוטוקול עמ' 65 ש' 23-28, עדותה מיום 14.11.2016). בקשר לשוטר השני שהכניס אותה לניידת העידה "השוטר ממוצא אתיופי לא זוכרת את שמו הוא תפס לי הידיים בניידת מאחורה, עמוס תפס לי את הרגליים. אני זוכרת שהוא אמר לי, אני מכיר אותך, מכיר את המשפחה שלך, תכנסי ביפה השוטר האתיופי. אמרתי לו אם אתה מכיר אותי אתה יודע שאני שומרת נגיעה. ואז עמוס עוד פעם עלה עלי. ברוך תופס לי את הידיים, עמוס תופס לי את הרגליים, אני מנסה להשתחרר. השתחררו לי הידיים ובהגנה עצמית, עברתי לתנוחת עובר כי פחדתי. עמוס עלה עלי..." (פרוטוקול עמ' 65, ש' 28-32; עמ' 66 ש' 1 עדותה מיום 14.11.2016). בהמשך העידה, "עמוס לא רוצה לדבר איתי. הוא התחיל ישר עם הידיים. אם הוא היה מדבר איתי, אני משערת שזה היה נגמר בצורה אחרת. ברוך דיבר איתי כשהוא תופס את הידיים. אני לא חושבת שזה לבקש בצורה יפה" (פרוטוקול עמ' 73, ש' 27-29 עדותה מיום 14.11.2016) אולם, אחר כך חזרה בה והעידה "כן הוא אמר לי להיכנס ביפה. הוא תפס לי את הידיים. תוך כדי שהוא תופס לי את הידיים ומנסה לדחוף אותי לתוך הניידת" (פרוטוקול עמ' 1-2 לעדותה מיום 14.11.2016).

34. נמצא כי הנאשמת נתבקשה להיכנס לניידת וסירבה בכל כוחה כשיא משתוללת ובוועט עם נעלי עקב ותוספת בקורות דלת הרכב. הופעל כוח על מנת להכניסה.

הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שיבוש הליכי חקירה ותקיפת שוטרים

35. השוטרת נעמה נשאלה מה קרה כשהשוטר עמוס הכניס את הנאשמת לניידת וזו העידה, כי היא התפרעה בצורה מטורפת. נעמה העידה כי לא ראתה דבר כזה בכל שנותיה במשטרה שבחורה מתפרעת בצורה כזו. אי אפשר היה להשתלט עליה. "היא היתה עם עקבים כך שכל אחד חטף ממנה איזה מכה. עמוס עמד בדלת הימנית אחורית של הרכב" (פרוטוקול עמ' 13, ש' 20-23). ובהמשך העידה, כי לאחר תחילת הנסיעה פתחה הנאשמת את הדלתות וברחה מהניידת. כמו כן העידה, כי לאחר שהוכנסה לניידת על ידי עמוס היא שרטה אותו בפנים (פרוטוקול עמ' 14, ש' 17-23).

36. על פי ת/6- מזכר שנערך על ידי המפקח, שי ברקו, "...חברתי לשוטרת נעמה שמסרה שמישהי תקפה אותה והבחנתי כי היא הודיעה למישהי שהיא עצורה בגין תקיפת שוטרים שמבקשת ממנה להיכנס לניידת שיטור עירוני והעצורה שבהמשך זוהתה כאילנית.. משתוללת ומתפרעת כדי להמנע מלהכנס לניידת, השוטר עמוס הגא שהגיע עמי, ניגש לסייע לשוטרת על מנת להכניס את העצורה לרכב... והניידת שיטור נסעה יחד עם העצורה. לפתע, תוך ששאלו מבקש מכל השוטרים והפקחים לעזוב את המקום, כדי שהנערים יתפזרו הבחנתי מולי במעלה רחוב כרמים, כי ניידת השיטור נעצרה והעצורה יורדת מהניידת וחוזרת מטה בכביש לכיוון ההמולה. השוטר עמוס הגא רץ אליה על מנת שלא תעלם בהמולה ותברח, תפס את ידה של העצורה ומשך אותה לניידת השיטור שוב, תוך ניסיונות להובילה לניידת. זו התנגדה והשתוללה על מנת לברוח וזה הכניס אותה לניידת בכוח ושוב התקבלו נערים סביב הניידת ואני עמדתי צמוד



לעמוס הגא כשהוא מנסה להשתלט על העצורה בניידת וזאת על מנת לא לאפשר לנערים להתקרב אליו. תוך כדי שמעתי את עמוס "איי איי, מה את בועטת תרגעי" ולאחר מספר שניות לאחר שהושטתי אליו ידיים (לא ברור..) לאחר שראשו היה בתוך הניידת כשפניו חבולות ומדממות...החשודה השתוללה, בעטה בשוטרים, הניפה ידיים ובכל שלב ניסתה לברוח ולהימנע ממעצרה. כמו כן, כשעמוס ניסה להשתלט עליה לאחר שירדה (לא ברור) היא בעטה בבטנו בפניו, הושיטה ידיים לראשו וזה מה שהבחנתי"

36. על פי מזכר שערך הפקח, עודד בדש (ת/5), החל מהשלב בו הודיעה השוטרת לנאשמת שהנה עצורה (לאחר הדחיפה) "היא התנגדה והחלה לצעוק על השוטרת שהיא לא תכנס ומי היא בכלל ואז הגיעו השוטרים עמוס הגא וקצין המשמרת שי ברקו והמתנדב אבו ג'מיל והשוטר עמוס ניסה לדבר שתיכנס לניידת בצורה יפה והיא התנגדה והחלה להתפרע עם הידיים והרגליים בכוח רב ושמעתי את השוטרים עמוס אומר לה שאם היא לא תירגע ותפסיק להשתולל הוא ישתמש נגדה בכח. למרות האזהרה הזאת העצורה המשיכה להשתולל. השוטרים עמוס הכניס אותה בכח לניידת ובזמן שהניידת החלה לנסוע העצורה פתחה את הדלת ואני עצרתי את הניידת והעצורה ירדה מהניידת. השוטרים עמוס ניגש שוב לעצורה והכניס אותה לרכב ואזק אותה באזיקי ידיים והעצורה הועברה לתחנה להמשך טיפול".

זאת בהתאמה לעדותו של השוטרים עמוס הגא (פרוטוקול עמ' 36, ש' 25-29; עמ' 37, ש' 17-32; עמ' 38 1-16 לפר' הדיון מיום 31.12.2015).

37. מר מאור שאול מטעם ההגנה, נשאל האם הנאשמת נכנסה מרצונה לניידת והעיד, "אמרו את זה עם פיזית, תפסו אותה והכניסו אותה לניידת. לא כל כך שאלו אותה" (עמ' 103, ש' 15-16 לפר' עדותה). יחד עם זאת, כעולה מעדותו לא היה צמוד לנאשמת מרגע הגעת השוטרים ועד להכנסתה לניידת (עמ' 102, ש' 28-32 לפר' עדותו). הנאשמת לא הכחישה את דחיפת השוטרים ברגליים אך טענה להגנה עצמית "אני אמרתי כבר שמהגנה עצמית, הרמתי את הרגליים וניסיתי לדחוף אותו ממני והיו לי עקבים. לבעוט בו ולתת לו בעיטות ובוקסים לא הצלחתי. אני הייתי במצב שכיבה והוא היה מעלי. היה לי עקב מסמר" (עמ' 76, ש' 1-3 לפר' עדותה מיום 14.11.2016). הנאשמת נשאלה לגבי אפשרות שהשריטות נגרמו מהציפורניים והשיבה, כי לא מאמינה שזה מהציפורניים, כי אלה ציפורניים מהבניה והם לא משאירות סימן. הנאשמת הופנתה לחקירתה במשטרה (ש' 23,24 לת/1) שם ציינה כי השוטרים נשרטו מהציפורניים שלה והשיבה, כי היא בטוחה במאה אחוזים שזה מהנעליים ויכול להיות שהשוטרים רשם על דעת עצמו (עמ' 76, ש' 7-11 לפר' עדותה). בהודעתה במשטרה ציינה "כנראה כשהגנתי על עצמי וניסיתי לעצור את המכות יכול להיות ששרטתי אותו עם היד או עם הנעל בפנים. ואז הוא נכנס, צילם בטלפון את השריטה ונכנס לאיפה שהמכונת צילום וגם אני הייתי שם, אמרתי לו אני לא מבקשת סליחה אבל על השריטות אני באמת מצטערת זה באמת מכוער" (ש' להודעתה 50-52 לפר').

38. נמצא כי הנאשמת הוכנסה לניידת בכוח, לאחר שלא נשמעה להוראה להיכנס לניידת. הנאשמת



השתוללה ופגעה בשוטרים ברגליה ובידיה ובכך ביצעה עבירות הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו וכן עבירת תקיפת שוטרי בעת מילוי תפקידו. לא מאתי כי מדובר בהגנה עצמית. נכון הוא כי ממדי גופה קטנים באופן משמעותי מאלו של השוטרי עמוס. יחד עם זאת ניכר כי היא השתוללה באופן חסר רסן.

טענות הנאשמת לתקיפה על ידי שוטרים

39. השוטרת נעמה העידה בנוגע לגרסת הנאשמת, כי השוטרים הפעילו כח ותקפו באותה באלימות "כן. **ראיתי את התמונות בעיתון. פרסמו את זה**" (עמ' 21, ש' 19 לפר' עדותה הראשון) השוטרת לא ידעה להשיב מדוע לא הועבר העניין לטיפול בתחנה אחרת (ש' 20-21, שם).

40. הנאשמת העידה בחקירה ראשית, כי עמוס השתלט עליה ודחף לה את הראש לתוך הניידת "דפק לי כמה פעמים את הראש" (עמ' 66 ש' 2-3 לפר' עדותה) בחקירה נגדית העידה, כי עמוס כלל לא דיבר איתה "הוא התחיל ישר עם הידיים. אם הוא היה מדבר איתי, אני משערת שזה היה נגמר בצורה אחרת. ברוך דיבר איתי כשהוא תופס את הידיים. אני לא חושבת שזה לבקש בצורה יפה" (עמ' 73, ש' 27-29 לפר'). ובהמשך.. "שניהם דחפו אותי בידיים עד שהאיתופי עזב אותי ועמוס המשיך להרביץ לי עד שאני במצב שאני מגנה על עצמי ומנסה להרביץ לו עם הרגליים" (עמ' 75, ש' 22-23 לפר' עדותה מיום 14.11.2016). לתימוכין בטענה לתקיפתה הגישה הנאשמת תמונות (הוגשו וסומנו **נ/2**) כמו כן, הציגה את התמונות בפלאפון במהלך עדותה. התמונות אשר הוצגו מציגות אברי גוף עם סימנים אדומים ושריטה, כאשר לא ניתן ללמוד מהן דבר על מיהות המצולם. אך הנאשמת מסרה על כך הודעה גם במשטרה תוך שהיא מציגה תמונות לחוקרת ומציינת כי ביקרה אמש במיון (ש' 104-109 גיליון 4 לטופס הודעתה **נ/4**). מטעם הנאשמת הוצג אף ביקור במחלקה לרפואה דחופה (מיום 22.12.2013) סומן **נ/5**.

41. העד, מר מאור שאול, מטעם ההגנה, העיד "היה יום הולדת לאח שלה. היינו בבית. הגיעו שוטרים בגלל הרעש. באו ונתנו ישר דו"ח בלי לדבר ובלי כלום זה מה שאני זוכר. אילנית התחילה לדבר איתם שם והם לא רצו להקשיב ואז היא התחילה לצעוק עליהם. אז הם תפסו אותה ואמרו לה אנחנו עוצרים אותך והתחילו להכות אותה. דפקו לה את הראש בניידת את השאר צילמתי" (הדגשה לא במקור). העד שב על עדותו זו (עמ' 102, ש' 22-23 לפר'). העד העיד, כי הגיע לפני כל האנשים מהבית לאזור הניידת (ש' 24 עמ' 99 לפר' עדותו). העד אישר כי צילם סרטון מתוך הפלאפון הנייד של הנאשמת אשר הוצג לו (עמ' 100, ש' 22-25 לפר'). הותרה הגשת הסרטון באמצעות העד (החלטה בעמ' 101 לפר' הדיון מיום 6.9.2017). ב"כ הצהירו לפרוטוקול, כי לאור הצהרת הסנגור, מדובר באותו הדיסק שנמסר למח"ש. כמו כן הסכימו, "אנו מסכימים כי נושא דפיקת הראש עולה בשיח אך לא רואים אותו בסרטון" (עמ' 102, ש' 3-2 לפר', ש' 8). העד נשאל, אם אותם שוטרים שדפקו לאילנית את הראש בניידת הם אותם שוטרים שהגיעו לדירה והשיב "כן. חד משמעית" (עמ' 104, ש' 2-3). הגם שגם לשיטת הנאשמת, השוטרי עמוס והשוטרי האיתופי (ברוך) הם שהכניסו אותה לניידת (עמ' 65, ש' 25-32 לפר') שהגיעו לאחר מכן, הם שהכניסו את הנאשמת לרכב. יש לציין, כי



העד לא ידע להעיד על התרחשותו של אירוע אחר בין השוטרת לנאשמת "יכול להיות מילולית ולא פיזית. אניח לא ראיתי. את זה לא ראיתי. אני ראיתי שהשוטרים תפסו אותה" (עמ' 103, ש' 11-12 לפר') בקשר לכך, העיד קודם לכן, "אנחנו ישבנו בסלון. אני לא יצאתי החוצה. נשארתי בבית. כששמעתי צעקות יצאתי. ראיתי את זה מהרגע הראשון. שמעתי צעקות כשהייתי בתוך הדירה ובזמן שהשוטרים היו מחוץ לדירה. השוטרים דיברו עם אילנית. שמעתי צעקות, יצאתי החוצה, הם תפסו אותה, דפקו לה את הראש ברכב" (עמ' 102 ש' 20-23 לפר' עדותו). העד נשאל אם היה צמוד לנאשמת מרגע שנכנסו שוטרים לדירה ועד שנכנסה לניידת והשיב בשלילה (עמ' 102, ש' 28-32 לפר' עדותו).

42. נמצא כי דפיקת ראשה של הנאשמת ברכב התרחשה לאחר שכבר התבקשה להיכנס לניידת. כאמור, הנאשמת חזרה בה מעדותה אשר מסרה תחילה כי לא התבקשה להיכנס לרכב טרם הפעלת הכוח עליה. העד מעיד כי לא ראה את ראשית האירוע אלא הצטרף למקום לאחר שכבר החלה הכנסתה לרכב. הנאשמת העידה על עצמה כי התנגדה למעשה בכל כוחה להכנסה לניידת. עוד יש לציין את הסתירה בין זהות השוטרים אשר על פי גרסת הנאשמת תקפו אותה בעת הכנסתה לרכב לעומת השוטרים שהעד מציין כי עשו זאת.

43. הנאשמת העידה כי כל חבריה ראו את תפיסתה בכח על ידי השוטר עמוס "כולם ראו ואף אחד לא התערב. מישהו שאני זוכרת, אלמוג, איתי, רוני, זה מה שאני זוכרת כי ראיתי אותם מסתכלים עלי" (עמ' 79, ש' 1-2 לפר' עדותה מיום 14.11.2016).

הנאשמת נשאלה מדוע חבריה אלו לא סמרו עדות במשטרה והשיבה כי אחד קצין בצבא וכי הייתה לה התכתבות עמו בווטסאפ אשר נמחקה על ידה (עמ' 79, ש' 3-7 לפר' עדותה מיום 14.11.2016).

44. עד ההגנה, מר רוני דמרי העיד, כי היה בבית של היום הולדת "מה שזכור לי הגיעה משטרה. היה רעש ביום הולדת. הזמינו משטרה, לא זכור לי ולא יודע מי הזמין את הניידת.. המשטרה עלתה לדלת ודפקה בדלת וביקשה את בעל הבית.. האירוע היה לפני שלוש שנים וזה מה שזכור לי פחות או יותר. אילנית אחותו ביקשה מהשוטרים ואמרה להם שאין לו תז והתז שלו ברכב, היא יצאה לקראתו. לאחר מכן היו צעקות. שמעתי את הצעקות מהבלוק, הצעקות היו בכביש. משם אמא שלי ירדה מהבית. אנו גרים בקומה מעל. ראתה את המשטרה, היה רעש. אני לא ירדתי, אני הייתי בבלוק. לא ראיתי בעיניים שלי מה קורה בחוץ, ראיתי שם להקה הרבה אנשים. אני ראיתי את המשטרה ואת האנשים שירדו לניידת מהבית של אושרי. לאחר מכן יצאתי מהבית שלו, עמדתי בבלוק ואמא שלי לקחה אותי ואת אחי הקטן לבית. היא אמרה לנו אל תתערבו תעלו לבית" (עמ' 85, ש' 17-25; עמ' 86, ש' 1-3 לפר'). העד נשאל מפורשות, והשיב כי לא היה עד לעימות בין הנאשמת לבין השוטרים. (עמ' 86, ש' 4, 22-25 לפר' עדותו מיום 30.3.2017) ר' גם עדותו עמ' 87, ש' 14-18 כי שמע רק צעקות ולא שמע מי צועק. העד העיד, כי אמרו לו שהכניסו את אילנית לניידת ונסעו "אני פיזית לא ראיתי בעין" (עמ' 88, ש' 18 לפר'). העד שב על עדותו באופן עקבי.



45. עד ההגנה הנוסף, מר איתי דמרי, אחיו של הנ"ל העיד בהתאמה כי שמע צעקות וכי שמע את השוטרים קוראים להביא תגבורת אולם, הוא לא נכח העת התרחשותם של האירועים. (עמ' 90, ש' 29-30; עמ' 91, ש' 1-4 לפר' עדותו מיום 30.3.2017; עמ' 91, ש' 15-16 לפר' עדותו הנ"ל). העד השיב במפורש לשאלתי כי לא ראה האם הנאשמת הותקפה.

46. השוטרים אינם מכחישים כי הפעילו כוח בעת הכנסתה של הנאשמת לניידת. לא הוכח כי הכוח היה מעבר לסביר לאור התנהגותה. יחד עם זאת אין להתעלם מגודלם של השוטרים ובעיקר עמוס אל מול גודלה של הנאשמת אשר יוצרים מראה לא פרופורציונלי בהתמודדות עמה.

אחרית דבר

47. לאור כל האמור לעיל מצאתי לנכון להרשיע את הנאשמת בעבירות הכשלת שוטר בעת מילוי תפקידו ותקיפת שוטרים.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ח, 26 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ח, 26 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.

חתימה